

De bruiloft te Kana

1. En op de derde dag was er een bruiloft te Kana in Galilea en de moeder van Jezus was daar; 2. en ook Jezus en zijn discipelen waren ter bruiloft genodigd. 3. En toen er gebrek aan wijn kwam, zeide de moeder van Jezus tot Hem: Zij hebben geen wijn. 4. En Jezus zeide tot haar: Vrouw, wat heb Ik met u van node? Mijn ure is nog niet gekomen. 5. Zijn moeder zeide tot hen, die bedienden: Wat Hij u ook zegt, doet dat! 6. Nu waren daar zes stenen watervaten neergezet volgens het reinigingsgebruik der Joden, elk met een inhoud van twee of drie metreten. 7. Jezus zeide tot hen: Vult de vaten met water. En zij vulden ze tot de rand. 8. En Hij zeide tot hen: Schept nu en brengt het aan de leider van het feest. En zij brachten het.

9. Toen nu de leider van het feest het water proefde, dat wijn geworden was – en hij wist niet, waar deze vandaan kwam, maar de bedienden, die het water geschept hadden, wisten het – riep de leider van het feest de bruidegom, en hij zeide tot hem: 10. Iedereen zet eerst de goede wijn op en als er goed gedronken is, de mindere; gij echter hebt de goede wijn tot dit ogenblik bewaard. 11. Dit heeft Jezus gedaan als begin van zijn tekenen te Kana in Galilea en Hij heeft zijn heerlijkheid geopenbaard, en zijn discipelen geloofden in Hem.

De uitspraak van Jezus “Vrouw, wat heb ik met u van node? Mijn ure is nog niet gekomen” is nogal opvallend. Wie spreek zo zijn eigen moeder aan? In onze beleving komt voor Maria deze uitspraak nogal kwetsend over. Waarom reageerde Jezus op deze manier? Doordat Jezus aan het begin van Zijn 3-jarige ‘ambtsperiode’ stond diende hij een ‘hoger doel.’ Daarom nam Hij a.h.w. ‘afstand van het aardse leven’ en markeerde Jezus dit door deze uitspraak. Zo eindigt Jezus ook aan het einde daarvan (bij Zijn kruisiging) toen dan Jezus zijn moeder zag en de discipel, die Hij liefhad.

Jezus zei tot zijn moeder: “Vrouw, zie, uw zoon.”

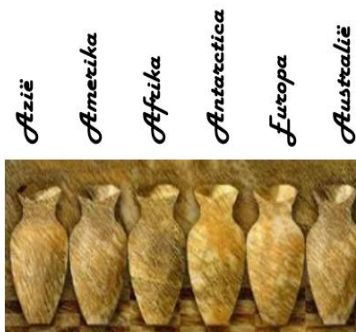
Daarna zeide Hij tot de discipel: “Zie, uw moeder.”

En van dat uur af nam de discipel haar bij zich in huis.

Een vergelijkbare situatie vinden wij in Mattheus 12: 46-50:

46. Terwijl Hij nog tot de scharen sprak, zie, zijn moeder en broeders stonden buiten en trachtten Hem te spreken te krijgen. 47. [En iemand zeide tot Hem: Zie, uw moeder en uw broeders staan buiten en trachten U te spreken te krijgen.] 48. Maar Hij antwoordde de boodschapper en zeide: Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broeders? 49. En Hij strekte zijn hand uit over zijn discipelen en zeide: Ziedaar mijn moeder en mijn broeders. 50. Want al wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is, die is mijn broeder en zuster en moeder.

In Kana begreep Maria (als door de Geest gegeven) direct de bijzondere situatie en gaf de bedienden de opdracht: “**Wat Hij u ook zegt, doe dat!**” Daarna gaf Jezus de opdracht aan de bedienden de 6 vaten te vullen met water. Zoals Jezus in Zijn 3-jarige ambtsbediening afstand nam van Zijn ‘comfort-zone’ (...) vraagt Hij ook ons dat te doen door in gehoorzaamheid water te putten uit de enige Bron van het leven. (Jezus)

Mattheus keek met de Here Jezus over de horizon, d.w.z. over de hoofden heen van de discipelen- en heeft het over het delen met onze broeders en zusters wereldwijd. Dat is dan soms afstand (willen) nemen van wat ons dagelijkse bezig houdt en de focus verleggen naar behoeftigen; anderen die hulp nodig hebben. Hierin duidde Jezus Zijn moeder en Zijn broeders in een breder perspectief! Hier heeft Jezus al de bruid als Gemeente van Christus op het oog! (Openbaring 19:6-10).

Dat is toekomstige tijd, vandaar dat de rol van de bruid tijdens de bruiloft te Kana ontbreekt, je zou er zo overheen lezen! Maar door Golgotha, door de kruisiging van Jezus mag de gemeente Gods zich als bruid van Christus voorbereiden, wetende dat Jezus de beste wijn voor het laatst bewaart!

De gemeente als Bruid van Christus.

Als 'Bruid van Christus' zijn wij enerzijds als een nog verlangende gemeente (ademend) verbonden met 'anderzijds' degenen die al bij Christus zijn (geestelijk). In onze tijdsbedeling openbaart de Bruidegom Zich in Jezus als het 'Vleesgeworden Woord' (de bijbel) en in het tijdeloze is dat al in Zijn volle glorie onthuld.

Tezamen is dat door Salomo prachtig gesymboliseerd door het turkoois ingelegd aan de ringen van Gods handen. (Hooglied.) Verbonden met elkaar zijn wij als Gods Bruid opgenomen in het turkoois van de hemelmachten. Niet voor niets heeft turkoois een hemelsblauwe kleur in 2 x 7 kleurschakeringen. Daarbij opgemerkt dat turkoois als edelgesteente op verschillende plaatsen in de wereld gevonden wordt, behalve in Israël. God gaat met Israël (als Zijn oogappel) een speciale weg, waarin ons geestelijk welzijn geborgen ligt.

*Eén de vele ringen aan Gods handen,
waarin noch een begin, noch een einde
aan Gods' liefde en trouw.*

Psalm 150 vers 3B van de oude berijming zingt van hoe de gezamenlijke Bruid God alle eer toebrengt:

*Looft de Heer; elk moet Hem eren,
Al wat geest en adem heeft;
Looft den Heer, die eeuwig leeft;
Looft verheugd den Heer der heren!*

Misschien dat Jezus ons spoedig van deze wereld wegneemt. (...‘kom Ik weder en zal U tot Mij nemen.’) Wij worden dan door Jezus opgenomen in Gods’ Heerlijkheid ook in de kleur als van turquoise voorgesteld. In de bijbel is de kleur turquoise de overwinnende kleur van geluk.

In Hooglied 5:14 zijn de doorboorde maar zegende handen van Jezus afgebeeld als handen met aan de vingers vele gouden ringen, elk ingezet met turquoise.

Het turquoise dat ook weer zichtbaar is aan de ringen van de wielen van Gods’ troonwagen in het visioen van Ezechiël. (Ez. 1:16.) Samenvattend gaat het om de onafscheidelijke liefde van God, onze Bruidegom! Het boek Hooglied beschrijft iets van deze wonderlijk grote liefde waardoor ik geloof dat de Bruidegom Zijn bruid opneemt (ook wel beschreven als de “Opname van de Gemeente”) voordat de periode van de “Grote Verdrukking” begint. De Bruidegom laat Zijn Bruid niet in de “Grote Verdrukking” achter. (1Tes. 5:9) Deze periode van de “Grote Verdrukking” begint als de “Weerhouder” wordt weggenomen. (2Tes.: 6-7.)

De “Weerhouder” is de Heilige Geest van God Die Zijn huis vindt in het Lichaam van alle gelovigen hier op aarde, dus in de Bruid. Dat is bijzonder verwachtingsvol en troostend om te weten, dat is geheel conform de omschrijving die Salomo in het boek Hooglied doet over onze God als Bruidegom!

Daarom kunnen wij als Bruid ook verwachtingsvol opzien naar onze Bruidegom.

Hierin geeft God ons reden om *met groot verlangen* te kunnen verwachten!

Aandachtspunten.

1. Het zogenaamde ‘afstand nemen’ van Jezus markeert (Kana & Golgotha) de bijzondere positie van Jezus in zijn driejarige ambtsbediening op aarde. Het stelt ons voor de vraag hoe wij omgaan met de taak zoals Maria die nog steeds opdraagt:

“Wat Jezus ook zegt, doe dat!” Zijn er in ons leven markeringspunten, situaties waarin wij door God “apart zijn gezet”. Momenten waarin wij afstand hebben genomen van het normale dagelijkse leven om onszelf a.h.w. te heiligen voor God? (Onderwijs, doop, Heilig Avondmaal, getuigenissen, keuzes maken, etc.)

2. Daar waren ‘zes stenen watervaten neergezet volgens het reinigingsgebruik der Joden.’ Ook hierin schuilt een diepe betekenis.

Aan het kruis werd de dood van Jezus bevestigd doordat een soldaat een speer stak in de zij van Jezus. Uit zijn zij kwam *eerst* bloed en *daarna* water zoals Johannes dat heel precies beschrijft in vers 34 van hoofdstuk 19. Jezus had Zijn taak aan het kruis (als wijnpers) volbracht waarna het water symbolisch als zuivering kon stromen.

Dit beeld kwam in Kana al naar voren waar de zes vaten als symbool voor de wereld, voor reiniging klaar stonden en *eerst* gevuld werden met water *waarna* het in wijn veranderde. Nu is het wonder opzicht al ongelooflijk maar het feit dat Jezus de situatie omkeert is nog onbegrijpelijker! Jezus gaf Zijn leven in 1. het bloed en 2. het water en geeft vervolgens ons het (eeuwige) leven door 1. zuivering van stromend water (doop) en 2. daarna de beste wijn als symbool van Zijn vergoten bloed op Golgotha. Deze omkering is de bekering van ons leven.

-Een ander beeld van de zes stenen vaten:

En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was. (Johannes 7:37-39)

∞ En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld (de 6 vaten) gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen. (Mattheus 24 :14.)

3. De soldaat met de speer is als schaduwbeeld geplaatst in de 8ste generatie van de mensheid. (1 Adam - 2 Set - 3 Enosh - 4 Kenan - 5 Mahalalel - 6 Jared - 7 Henoch - 8 Methusalem - 9 Lamech - 10 Noach.) Deze eerste 10 generaties van ons bestaan verkondigen in de betekenis van de namen al dat Jezus op Golgotha onze zonden zou wegnemen door de kruisiging op Golgotha. Methusalem staat op de achtste plaats en 8 heeft de betekenis van lijden (de besnijdenis op de 8ste dag) waarna een nieuw begin. (Opstanding.) Noach ging met 8 personen 'door het water naar een nieuw begin' waar opnieuw het water als teken van reiniging wordt gesymboliseerd. Het bekende symbool van Jezus als Paaslam komt tot uiting in het offer en het opgevangen bloed gestreken aan de deurposten (van ons leven) als verlossing en bevrijding van onze zonden.

4. Dit aandachtspunt brengt ons opnieuw bij de eerste vijf woorden van de tekst: "En op de derde dag." Het is een schaduwbeeld naar de derde dag waarin Jezus als eersteling uit de dood is opgestaan.

Jezus heeft de kruisdood overwonnen, vergoten bloed als vergoten wijn. Golgotha als wijnpers! (Volgens de Joodse traditie bleef de ziel of geest van een persoon drie dagen bij zijn dode lichaam . Na drie dagen vertrok de ziel of geest. Door drie dagen te wachten voor Zijn opstanding, zorgde Jezus ervoor dat niemand kon beweren dat Hij nooit echt was gestorven.)

Een ander schaduwbeeld brengt ons bij de derde scheppingsdag waar God de wateren van de aarde op één plaats doet samenvloeien. Het droge kwam te voorschijn, aarde genoemd. Het is de plaats waar nieuw (vruchtbaar) leven mogelijk wordt gemaakt. Het is realiteit en tegelijk een schitterende verwijzing; God wekt nieuw leven op uit de aarde (het graf)—als eerste Jezus. Hoe wonderlijk past de Opstanding op de derde dag bij de derde scheppingsdag! Het scheppen van nieuw leven is een verbond op zich, een liefdevol verbond met de mensheid!

Weer een ander schaduwbeeld van 'de derde dag' is in 'onze tijd' in 1948 zichtbaar geworden. Israël is drie jaar na de Holocaust op wonderlijke manier uitgeroepen tot de staat Israël. De 'wederopstanding van de staat Israël' vond plaats na de Holocaust als Israëls dieptepunt... verguist, vergast en begraven.

Mattheus verteld in hoofdstuk 27 vers 25 hoe het volk Israël de schuld van Jezus' veroordeling tot het kruis op zich genomen heeft. (I.p.v. Pilatus.)

'Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!' Deze profetie is in de Diaspora en de Holocaust uitgekomen waarna ook de profetie over 'het dal van de dorre doodsbeenderen' uit Ezechiël 37:1-14. Het volk van Israël keert terug waarna ook het geestelijk herstel werkelijkheid zal worden. Wie het Holocaust-museum Yad Vashem heeft bezocht heeft ook de tekst uit Ezechiël 37:14 kunnen lezen. Deze tekst staat op de enorme toegangspoort waar je wel onderdoor *moët* lopen om binnen te komen. Het symboliseert de onderworpenheid aan de inscriptie:

"En ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven."

Deze tekst wordt bevestigd door de aanplant van 12 bomen, voor elke stam van Israël dus één boom! Deze bomen staan *nà* de toegangspoort waar je tussen 2 rijen van 6 bomen door wordt begeleid naar het museum zelf.

Anders gezegd: je wordt door Israël zelf begeleid naar de plaats van het gedenkteken = Yad Vashem waar 'het brandoffer' = Holocaust staat. (2)

Het zijn bijzondere bomen waarvan het blad bij het geringste zuchtje wind al begint te ritselen. Daarom worden deze bomen trilpopulieren genoemd. (*Populus tremula*.) De symboliek is duidelijk: bij het binnenkomen wordt je opmerkzaam gemaakt door het 'ritselen van Gods Geest' zoals de tekst op de toegangspoort al gesproken heeft.

God vergeet zijn volk Israël niet; het is 3 jaar na 1945 als zelfstandige natie vanuit de Holocaust weder opgericht. God vergeet ook Zijn gemeente niet want weer 3 jaar later zou Zijn Bruidsgemeente in 1951 een nieuwe Bijbelvertaling ontvangen.

Een nieuwe tijd, een nieuw begin?!

De vertaling, vernoemd naar haar opdrachtgever (NBG), was bedoeld als vervanging van de zogenoemde Statenvertaling uit 1637. Is het niet opvallend dat de uitgifte hiervan door de 2^e W.O. is vertraagd tot 3 jaar na de wederoprichting van de staat Israël? Het is zeker opmerkelijk omdat de NBG51 precies 314 jaar na de Statenvertaling van 1637 uitgegeven is. De samenstelling van het getal 314 symboliseert in de bijbel de creativiteit van een nieuw begin dat in God altijd uniek is. (3+1+4=8)

Het is allesomvattend zoals het getal pi (3,14...) in omtrek allesomvattend is en de relatie wil leggen naar de diameter (1) daarvan. Het is een gegeven die je *achteraf* doet verwonderen en zeker geen manier wil zijn om door het gebruik van getallen Gods' wil van de bijbel te willen scheiden! Verbanden leggen in symboliek en tijdschema's is een intensievere vorm van het zoeken naar God. Het is elke keer weer verbazingwekkend om de nauwkeurigheid in Gods' Heilsplan te mogen zien!

Wonderlijke geheimenissen die je raken en door God Zelf in het Levende Woord zijn gelegd als borg voor een levend geloof in Christus.

» Zo krijgt 'de derde dag' een wel heel bijzondere betekenis. Bij God is één dag als duizend jaar. Wij leven 2000 jaar na Christus nu in de derde dag!

Het heil (het Woord is vleesgeworden) is uit de Joden (Joh. 4:22). Dit feit is in onze tijd zeer actueel geworden. (1) Immers, het woord van de HERE zal uit Jeruzalem uitgaan. Door Israël mogen wij onszelf niet alleen de bruid van Christus noemen..., door het vergoten bloed van Christus *zijn* wij het ook!

- (1) De allesomvattende liefde van God wordt in het getal pi (3,14...) gesymboliseerd. Het doet ons denken aan Abraham die bij het aanschouwen van het allesomvattende universum (de kosmos) een relatie ontdekte tussen de cyclus van de aarde en de zon, de maan en de sterren. Hij zag dat er een verband lag tussen enerzijds het licht en de warmte van de zon en anderzijds het leven op aarde. Abraham wist dat er daarom een Schepper aan ten grondslag moest liggen. Het ene doel dient het andere en dat kan niet anders zijn ontstaan dan door een 'Scheppende hand' want anders zou het ene doel het andere niet dienen, alleen Christus legt liefde in Zijn schepping. Zoals het getal pi (3,14...) de relatie legt tussen omtrek en diameter zo legt de Schepper een vaste relatie tussen Zijn allesomvattende liefde met de 'lengte van ons bestaan'. Er ligt een verband tussen:

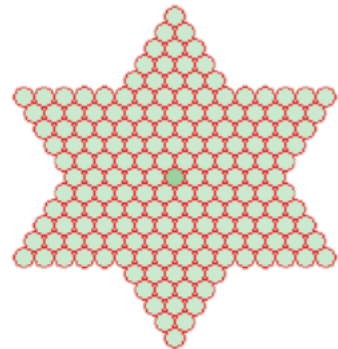
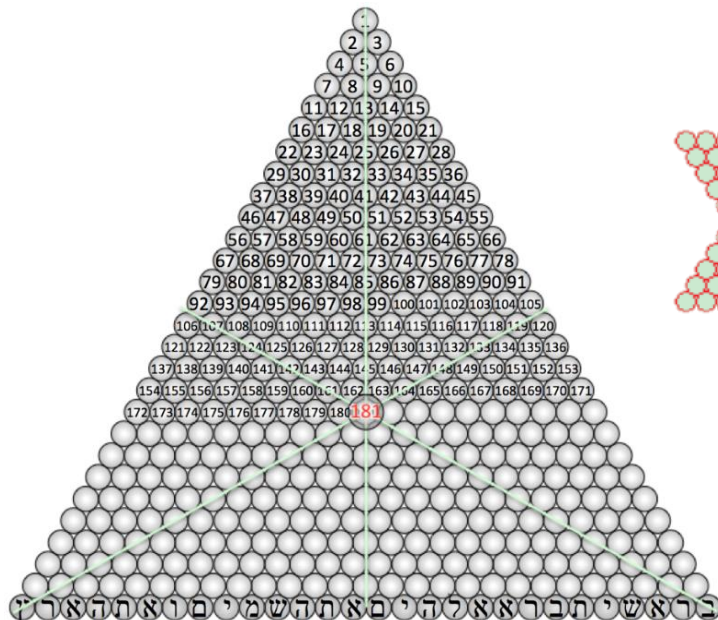

-Israël (uit het verbond met Abraham) dat 3 jaar na de Holocaust als een zelfstandige natie is weder opgericht.

(Zijn allesomvattende trouw en liefde in verhouding met de lengte van het bestaan van Israël wijst op *verbondenheid*, zie tekening.)

Het getal 181 is een hexagram getal, als we kijken naar de Resoluties van de Verenigde Naties zien we dat al deze resoluties een nummer hebben. Resolutie 181, behandelt door VN in 1947, maakte de oprichting van een Joodse en ook een Arabische Staat

mogelijk. De Joden accepteerden de resolutie en riepen hun Staat uit, de Arabieren wezen de Resolutie af. Zij begonnen een oorlog met de jonge Staat Israël en verloren die oorlog. Dus nu is er de Joodse Staat Israël en geen Arabische Staat.

De Davidsster heeft 6 hoeken, Israël is het middelpunt van de wereld, dus van 6 werelddelen. God is het Middelpunt van Israël! (1+8+1=10) Het getal 8 staat in het midden, dus centraal en verwijzend naar de wedergeboorte, naar de voltooiing: een nieuw begin. De mens is geschapen op de 6^e dag waar God (10 als de Alpha en de Omega) door Zijn Geest wil wonen, in het hart als middelpunt van de mens.

-En Gods' Bruidsgemeente dat weer 3 jaar later een nieuwe Bijbelvertaling ontvangt waardoor ook de tijd aanbreekt waarin Gods' Woord in steeds meer andere vertalingen gedeeld gaat worden. (In 2021 > 700 volledige Bijbelvertalingen!) Gods' naam zal in de wereld (de 6 vaten van Kana) verkondigd worden met het woord Shadai, שדי, de ALMACHTIGE, dat zoals bijbelgeleerden dat uitleggen, verbonden is met het getal 314.

(2) In Openbaringen 21:12 worden de twaalf stammen (vgl. de 12 trilpopulieren) van de kinderen Israëls voor de laatste maal genoemd in de bijbel.

“En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg, en toonde mij de heilige stad, Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God; 11 En zij had de heerlijkheid Gods, en haar glans geleek op een zeer kostbaar gesteente, als de kristalheldere diamant; 12 En zij had een grote en hoge muur en zij had twaalf poorten en op de poorten twaalf engelen, en namen op [de] [poorten] geschreven, welke zijn die van de twaalf stammen der kinderen Israels. 13 Naar het oosten waren drie poorten en naar het noorden drie poorten en naar het zuiden drie poorten en naar het westen drie poorten. 14 En de muur der stad had twaalf fundamenten en daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam.”

Hooglied 8:10

“Maar ik ben zo sterk geweest als een muur met torens.
Nu weet hij, dat ik me alleen aan hém zal willen geven.”